

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0197/2009

1.4.2009

BETÄNKANDE

om begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier
(2008/2146(IMM))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Aloyzas Sakalas

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS BESLUT	3
MOTIVERING	4
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS BESLUT

om begäran om samråd om Antonio Di Pietros immunitet och privilegier (2008/2146(IMM))

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om samråd om Antonio Di Pietros parlamentariska immunitet av den 15 maj 2008 som översänts av behörig myndighet i Republiken Italien och som tillkännagavs i kammaren den 5 juni 2008,
  - efter att ha hört Antonio Di Pietro i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
  - med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet av den 20 september 1976,
  - med beaktande av EG-domstolens domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986 och 21 oktober 2008¹,
  - med beaktande av artikel 68.1 i Republiken Italiens konstitution,
  - med beaktande av artiklarna 6.1 och artikel 7.13 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0197/2009),
1. Europaparlamentet beslutar att inte upphäva Antonio Di Pietros immunitet.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till behöriga myndigheter i Republiken Italien.

---

¹ Dom av den 12 maj 1964 i mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 383; svensk specialutgåva, volym 1, s. 203), dom av den 10 juli 1986 i mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 703) och de förenade målen C-200/07 och C-201/07 Marra mot De Gregorio och Clemente, ännu inte offentliggjorda i Rättsfallssamlingen från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt.

MOTIVERING

I. SAKFÖRHÅLLANDE

Republiken Italiens ständiga representation vidarebefordrade i en skrivelse av den 15 maj 2008 till Europaparlamentet ett åläggande från Roms tvistemålsdomstol av den 10 april 2007 i tvistemål nr 85124/2003 mellan Filippo Verde (sökande) och Antonio Di Pietro (svarande).

I åläggandet uppmanar den italienska domstolen Europaparlamentet, i samband med behandlingen av Antonio Di Pietros försvarstalan i form av invändning om rättegångshinder, att parlamentet ska fatta beslut om Antonio Di Pietros immunitet, med tanke på att han var ledamot av Europaparlamentet vid tidpunkten för omständigheterna i målet.

Den 12 februari 2003 offentliggjorde den officiella webbplatsen för det politiska partiet Lista Di Pietro en artikel av Antonio Di Pietro, som tidigare hade publicerats i dagstidningen Rinascita den 26 oktober 2002.

I den berörda artikeln, som gällde den pågående processen vid domstolen i Milano i målet IMI-SIR mot Lodo Mondadori, hävdade Antonio Di Pietro att Filippo Verde tillsammans med andra domare anklagades för korruption på grund av att han hade tagit en muta för att ”fixa” en dom (den påtalade meningen löd: ”I målet Lodo Mondadori skulle man beakta ett utslag av Roms domstol – som alltid är under direkt eller indirekt inflytande av domarna Metta, Verde, Squillante – som upphävde skiljedomen ...”).

I stämmingsansökan hävdar Filippo Verde att han aldrig ingick i förteckningen över anklagade i målet Lodo Mondadori, och anklagar Antonio Di Pietro för att ha spridit felaktig information, vilket är straffbart som ärekränkning (tidigare artikel 595 i strafflagen). I stämningen kräver han compensation (tidigare artikel 185 i strafflagen) och en skadeersättning (tidigare artikel 12 i lag nr 47 av den 8 februari 1948) till ett sammanlagt belopp av 210 000 euro.

Antonio Di Pietro medger att hans artikel innehöll en ”härskningsväckande felaktighet” till följd av ett enkelt kopieringsmisstag. I själva verket var Filippo Verde aldrig inblandad i rättegången i målet Lodo Mondadori. Han var däremot inblandad i målet IMI-SIR, där han frikändes.

Antonio Di Pietro anför till sitt försvar att det tekniska skriv/redigeringsfelet uppstod på grund av att massmedierna vanligtvis behandlade de båda målen tillsammans under rubriken ”IMI-SIR/Lodo Mondadori”.

Antonio Di Pietro hävdar dessutom att den felaktiga inkluderingen av Filippo Verdes namn i den berörda artikeln i varje fall var av marginell betydelse, eftersom artikeln i första hand var inriktad på de politiska följderna av det rättsliga förfarandet i fråga.

Svaranden betonar också att artikeln var utformad på ett sådant sätt att det underströks att åklagarens anklagelser fortfarande inte var bevisade.

II. BESTÄMMELSER OCH ALLMÄNNA KOMMENTARER OM IMMUNITETEN FÖR LEDAMÖTER AV EUROPAPARLAMENTET

1. Artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965, har följande lydelse:

Artikel 9:

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 10:

Under Europaparlamentets sessioner skall dess ledamöter åtnjuta

- a. *vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,*
- b. *vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.*

Immuniteten skall även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

2. Förfarandet i Europaparlamentet styrs av artiklarna 6 och 7 i arbetsordningen. De tillämpliga bestämmelserna har följande lydelse:

Artikel 6 – Upphävande av immunitet:

1. Parlamentet ska vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier i första hand försöka upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden.

(...)

2. Varje begäran ställd till talmannen från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet ska tillkännages i kammaren och hänvisas till behörigt utskott.

(...)

Artikel 7 – Immunitetsförfaranden:

1. Behörigt utskott ska utan dröjsmål, och i den ordning de inkommit, pröva varje begäran om upphävande av immunitet och varje begäran om fastställelse av immunitet eller privilegier.

2. Utskottet ska lägga fram ett förslag till beslut, i vilket utskottet endast ska rekommendera huruvida en begäran om upphävande av immuniteten eller en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier ska bifallas eller avslås.

3. Utskottet kan uppmana den berörda myndigheten att förse utskottet med alla upplysningar och preciseringar som det anser sig behöva för att kunna ta ställning till om immuniteten bör upphävas eller fastställas. De berörda ledamöterna ska ges möjlighet att höras. De har rätt att lämna in allt skriftligt material som de anser relevant för utskottets ställningstagande. De har rätt att låta sig företrädas av en annan ledamot.

4. Om en begäran om upphävande av immunitet hänför sig till flera gärningar kan upphävande av immuniteten beträffande var och en av dessa gärningar bli föremål för ett enskilt beslut. I utskottets betänkande kan det i undantagsfall föreslås att upphävandet av immuniteten endast ska beröra åtalet och att ledamoten, så länge som det inte finns någon lagakraftvunnen dom varken kan gripas, anhållas, häktas eller utsättas för någon annan åtgärd som skulle förhindra ledamoten att utföra sina åligganden i enlighet med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet.

(...)

6. Vid ärenden som rör fastställelse av immunitet eller privilegier ska utskottet ange huruvida omständigheterna innefattar en administrativ eller annan begränsning av ledamöternas rörelsefrihet under resa till eller från parlamentets mötesplats, eller ett yttrande som gjorts eller en röst som avgivits under utövandet av ledamöternas uppdrag, eller om de kan jämföras med andra aspekter som omfattas av artikel 10 i protokollet om immunitet och privilegier och som inte omfattas av nationell lagstiftning. Utskottet ska föreslå att den berörda myndigheten uppmanas att dra de slutsatser som är nödvändiga.

7. Utskottet får avge ett motiverat yttrande om huruvida myndigheten i fråga kan anses behörig och huruvida den begäran myndigheten har ingett kan anses tillåtlig. Utskottet får emellertid under inga omständigheter uttala sig i skuldfrågan, eller på annat sätt yttra sig över ledamoten eller om det riktiga i att väcka åtal för de uttalanden eller handlingar som tillskrivs ledamoten, inte ens vid tillfällen där utskottet genom prövning av en begäran erhåller detaljerad kunskap i fallet.

(...)

13. Alla förfrågningar som en behörig myndighet gör beträffande räckvidden för ledamöternas immunitet och privilegier skall behandlas i enlighet med bestämmelserna ovan.”

III. MOTIVERING AV FÖRSLAGET TILL BESLUT

Antonio Di Pietro hävdar att det finns ett samband mellan hans politiska verksamhet och artikeln i fråga, och efterlyser tillämpning av artikel 68.1 i den italienska konstitutionen, som har följande lydelse: ”Parlamentsledamöterna får inte ställas till svars för yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.”

Denna begäran bör tolkas som en begäran om tillämpning av artikel 9 i protokollet, med tanke på att Antonio Di Pietro är en (tidigare) ledamot av Europaparlamentet och att artikeln i fråga publicerades medan han fortfarande var ledamot.

I de uttalanden som tas upp av sökanden i stämningsansökan kommenterade Di Pietro i själva verket bara allmänt kända sakförhållanden.

Genom att beskriva och kritisera en av de viktigaste rättsliga frågorna under senare år i det italienska politiska livet fullgjorde han sina åligganden som ledamot av Europaparlamentet, genom att uttrycka sin åsikt i en fråga av allmänintresse för sina väljare.

Sammanfattningsvis fullgjorde Antonio Di Pietro sina åligganden som parlamentsledamot. Att försöka lägga munkavle på parlamentsledamöter när de uttrycker sina åsikter i frågor av berättigat allmänintresse genom att lagföra dem är oacceptabelt i ett demokratiskt samhälle och utgör en överträdelse av artikel 9 i protokollet, vars syfte är att skydda ledamöternas yttrandefrihet inom ramen för deras åligganden och är i parlamentets intresse som institution.

IV. SLUTSATSER

Mot bakgrund av ovanstående överväganden rekommenderar utskottet för rättsliga frågor, efter att ha granskat skälen för och emot fastställelse av immuniteten, att begäran om fastställelse av Antonio Di Pietros immunitet tillstyrks.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	31.3.2009
Slutomröstning: resultat	+: 9 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Carlo Casini, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis